

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Digt og Virkelighed

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 256. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179866854800/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

Dyret blev til den Ende puttet i en Sæk, som Ludvigsen og jeg vandrede afsted med.

Jeg husker, at vi sad paa Bænkene i Frederiksberg Allé og stillede Bjørnen fra os paa Jorden ved vore Fødder. Til stor Rædsel for de Forbipasserende gav Sækken sig til at bene afsted tumlende og trimlende henover Fortovsfliserne. Damerne skreg og Herrerne sagde: Hvad Satan er det!

Endelig naaede vi ud i den Zoologiske Have, fandt Buret med Næsebjørnene i og fik Lov af Vogteren til at sætte vor kælné og tamme lille Ven ind til et gammelt, graahaaret og arrigt Huneksempel. Men øjeblikkelig styrtede Madammen sig over Gæsten, og havde ikke Vogteren med et rask Tag halet den Besøgende ud af Buret og smækket Laagen i var den sikkert blevet sønderrevet af Uhyret.

Vi stoppede derfor atter vor Kæledægge i Sækken og bar ham hjem til Margretevej.

— — —
En anden Gang havde jeg i Søndermarken fundet et stort Stykke Trøske, som laa paa en af Stierne og lyste mig i Møde i Halvmørket.

Ludvigsen og jeg besluttede at forfærde de øvrige Kvistbeboere med vort Fund. Om Aftenen sent, da det var blevet ganske mørkt smurte vi Trøske overalt paa Gangen paa Vægge og Døre. Vi stod inde hos mig og lyttede, min Søster var ogsaa til Stede og min yngste Broder Svend. Hvergang nu En kom hjem og naaede fra Trappen ind paa den lange Gang imellem Kvistværelserne, hørte vi med Fryd hans eller hendes Forundringsskrik over at den ganske Væg lyste som i Maaneskær. Nogle af Beboerne løb rædselsslagne ned ad Trappen igen for at paakalde Hjælp, andre strøg resolut en Tændstik og saa var hele Gølespillet forsvundet.

— — —
Det var ikke altid just harmløse Ting, vi fandt paa. Oppe paa Gangen boede en halvgammel, skikkelig Frøken, som vi af en eller anden Grund havde fattet Nag til.